

A woman is shown from the waist up, wearing a white, short-sleeved blouse with a ruffled collar and a long, flowing orange skirt. She is holding a large, yellow, ruffled parasol over her head. The background is a lush green field with many small yellow flowers. The overall scene is bright and sunny.

KED PRIDE JAR

JANETTE
OKEOVÁ

KEĎ PRÍDE JAR

KEĎ PRÍDE JAR

JANETTE OKEOVÁ

Americký originál
When Comes
the Spring:

© 1985 by Janette Oke

Vydavateľ: Published by Bethany House Publishers,
a division of Baker Publishing Group,
Grand Rapids, Michigan, 49516, U.S.A.

Slovenské vydanie: © 2021 KUMRAN, s. r. o.
Mýtňa 62, 064 01 Stará Ľubovňa
www.kumran.sk

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto knihy nesmie byť
reprodukovaná, uložená do
informačných systémov ani inak
rozširovaná (elektronicky alebo
mechanicky) bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Preklad: Zdenka Buntová

Jazyková korektúra: Eva Petrovičová, Zuzana Guričanová

Zodpovedný redaktor: Eva Štrbová

Originál obálky: Jennifer Parker

Obálka a grafická úprava: Štefan Talarovič, Ľudmila Králiková

Tlač: Tlačiareň Heidy, s. r. o.

Prvé vydanie: **ISBN 978-80-89993-48-2**

*S láskou venujem svojej štvrtej sestre,
trpezlivej a zmierlivej Margie I. Wiensovej,
a jej rovnako tolerantnému manželovi Wilfovi.
Lúbim vás.*

JANETTE OKEOVÁ sa narodila v mestečku Champion uprostred zelených prérií kanadskej provincie Alberta v rodine farmára a vyrastala obklopená smiechom a láskou. Absolvovala Mountain View Bible College v Alberte, kde sa spoznala so svojim manželom Edwardom, za ktorého sa vydala v máji 1957. Spoločne viedli niekoľko cirkevných spoločenstiev v Indiane a Kanade, neskôr strávili istý čas v Calgary, kde Edward pôsobil na univerzite a Janette sa venovala písaniu. Vytvorila vyše štyridsať románov pre dospelých a šesťnásť kníh pre deti, ktoré vyšli v miliónových nákladoch.

V roku 1979 sa svojím prvým románom *Love Comes Softly* (Láska prichádza po špičkách) zaslúžila o štart éry inšpiratívnej beletrie a niekoľko jej kníh bolo spracovaných do filmovej podoby. Za prínos pre kresťanskú literatúru dostala viacero významných ocenení – Cenu prezidenta ECPA, Cenu CBA Life Impact, Zlatú medailu a Cenu Christy.

Edward a Janette žijú v kanadskej Alberte.

Obsah

<i>Keď srdce zavolá</i> – dejová línia	17. Nájst' si svoje miesto	173
a postavy prvej časti série	18. Posedenia pri čaji	183
1. Dni príprav	19. Priatelia	191
2. Dobrá novina, zlá novina . . .	20. Zmena smeru	203
3. Zmena plánu	21. Rozprávačka	209
4. Predvečer svadby	22. Štúdium Biblie	217
5. Svadobný deň	23. Zima	223
6. Sobáš	24. Predzvesť	235
7. Banff	25. Búrka	245
8. Horské jazero	26. Po búrke	255
9. Naspäť v Calgary	27. Dedinský život	263
10. Cesta sa začína	28. Marec	271
11. Cesta pokračuje	29. Nimmie	279
12. Na voze	30. Boj o prežitie	295
13. Posledný deň na ceste	31. Ostražité oko	301
14. Konečne doma	32. Pasce	307
15. Budovanie domova	33. Jar	315
16. Susedia		161

Keď srdce zavolá
– dejová línia prvej časti série

Keď Elizabeth Thatcherová, dievča so skvelým vzdelaním a výchovou, prikývne na ponuku odísť z Toronta a prijať učiteľské miesto vo vznikajúcej provincii Alberta, nerobí to z túžby po dobrodružstve, ale na želanie matky, ktorá chce, aby Beth lepšie spoznala svojho nevlastného brata Jonathana. Elizabeth váha, nechce sa jej opustiť pohodlie otcovho domu a žiť medzi drsnými a nevzdelanými obyvateľmi novoosídleného kraja.

Po príchode na západ si však svojho staršieho brata Jonathana, jeho ženu Mary a ich štyri malé deti rýchlo obľúbi. Rovnako si ju podmania aj miestne rodiny, žiaci malej jednotriedky a panenská príroda západu.

Potom jej vstúpi do života Wynn, urastený príťažlivý príslušník Kráľovskej severozápadnej jazdnej polície, a Elizabeth, ktorá sa zaprisahala, že sa nikdy nevydá za západniara, začína rozmýšľať inak. Wynn však trvá na tom, že drsný život v Skalnatých vrchoch nie je vhodný pre jemnú a kultivovanú ženu, akou je Elizabeth.

Elizabeth si to vysvetlí ako odmietnutie a nedostatok citu z jeho strany a rozhodne sa vrátiť do rodného Toronta, Wynn vie, že ju nesmie nechať odísť bez toho, aby jej vyznal lásku. Na staničnom peróne ju požiadá o ruku a Elizabeth sa mu hodí do náručia so slovami, že po jeho boku bude ochotne čeliť všetkému, čo im prinesie budúcnosť.

Postavy

Elizabeth Thatcherová – mladá učiteľka z kanadského východu, ktorá miluje Boha, svoju rodinu a žiakov. Krásna Elizabeth vyrastala v dome svojho otca ako v bavlnke, je však vytrvalá a vie si postaviť hlavu, nikdy však nezatvára uši pred pobádaním Boha a potrebami iných.

Jonathan, Mary, William, Sarah, Kathleen a bábätko Elizabeth – Elizabethini príbuzní na západe. Jonathana, jej nevlastného brata z matkinho prvého manželstva, divoký západ vylákal z Toronta už ako mladíka. Spoznal tam červenovlasú Mary a vzal si ju za ženu. Mladej rodinke sa narodil syn a tri dcéry. Malá Kathleen veľmi prilipla k tetuške Elizabeth.

Julie – Elizabethina krásna, trocha ľahkomyseľná a z celého srdca milovaná mladšia sestra.

Matthew – Elizabethin brat, najmladší a všetkými rozmaznávaný člen rodiny Thatcherovcov.

Do Elizabethinej torontskej rodiny patria ešte dve staršie vydaté sestry *Margaret* a *Ruthie*.

Wynn Delaney, Jonathanovými deťmi prezývaný Dee, je príslušníkom Kráľovskej severozápadnej jazdnej polície. Istý čas strávil v posádke na odľahlom severe a spoznal, koľko úskalí a osamelosti prináša tamojšia služba.

Kapitola prvá

Dni príprav

„Už sú hotové?“

Túto otázku mi moja malá neter Kathleen položila v posledných dňoch aspoň desaťkrát.

„Nie,“ odvetila som trpezlivo, „ešte nie.“

Chvíľu stála vedľa mňa mlčky s obľúbenou bábikou, ktorá jej bezvládne visela v náručí.

„Ako to, že ušiť svadobné šaty trvá toľko *čias*?“ dobiedzala.

Toľko času, opravila som ju v duchu (učiteľka sa nezaprie), ale nezdvihla som oči od ihly, ktorá hladko prechádzala smotanovobielym saténom. Nahlas som odvetila: „Pretože svadobné šaty musia byť tip-top.“

„Čo je tip-top?“

„To znamená, že musia byť bez chybičky, aby sa mužovi, ktorého si budem brať, páčili.“

„Dee ich predsa nebude mať oblečené,“ namietlo dievčatko zjavne vyvedené z miery.

Zdvihla som hlavu a pri pohľade na jej výraz som sa usmiala. Bolo mi jasné, že Wynn sa prezývky Dee tak skoro nezbaví.

„Máš pravdu, nebude, ale uvidí v nich mňa a ja sa mu chcem páčiť.“

„Bude mu to jedno,“ vyhlásila Kathleen s hlbokým presvedčením v hlase. „Náš ocko vraví, že mama by bola krásna aj vo vreci od *krumplí*.“

Zasmiala som sa. „Možno máš pravdu,“ pritiahla som si ju a odhrnula kučeru, čo jej padala do čela. Videla som jej na očiach, že ju trápí ešte niečo. Šaty pár minút počkajú, povedala som si. Rýchlo som kontrolovala, či je pedál šijacieho stroja v správnej polohe a či sa záhyby vzácneho saténu nedotýkajú dlážky, ale dopadajú na hodvábnny papier, ktorý som na ňu starostlivo prestrela. Vstala som zo stoličky. Bolel ma chrbát aj plecيا, potrebovala som prestávku. Asi som predsa len mala poslúchnuť mamu, ktorá navrhovala, aby som si šaty dala ušiť u pani Tanierovej. Ja som si ich chcela urobiť sama, netušila som však, koľko s tým bude roboty. Chytila som Kathleen za trocha lepkavú rúčku a viedla ju ku dverám.

„Mohli by sme sa poprechádzať po záhrade, čo povieš?“ navrhla som. Okamžite sa jej rozžiarili oči. Chuderu bábiku si strčila pod pazuchu a od radosti poskočila.

Spoločne sme sa prešli celou záhradou, kde už kvitli prvé kvietky. Pri pohľade na ne sa mi myšlienky hneď rozbehli k svadbe, ktorú sme naplánovali na začiatok septembra. Aké kvety sa dajú zohnať na jeseň? Čakalo ma ďalšie rozhodovanie. Nebesá! Vari tomu nikdy nebude koniec? Mala som dojem, že od chvíle, čo ma Wynn požiadal o ruku, musím robiť jedno rozhodnutie za druhým – niektoré veľké, iné o drobnostiach. Stačilo si pomyslieť na Wynna a mimovoľne som sa usmiala. Koľké šťastie byť zasnúbená s takým mužom! Wynn mal všetko, o čom sníva každé dievča – výšku, hrdé držanie tela,

úsmev, sebaistotu a ohľaduplnosť k iným. A zalúbil sa do mňa! Určite by som sa ďalej utápala v romantickom rojčení, keby ma Kathleen neprerušila.

„Mne ušije šaty mama.“

Prikývla som.

„Videla si tú farbu?“

Opäť som prikývla. S Mary sme nad látkami a strihmi strávili celé hodiny, vyberali, zvažovali. Na mojej svadbe mali byť aj Kathleen so Sarah.

„Aj moje budú tip-top,“ vyhlásila Kathleen.

„Pravdaže budú. Ak ich ušije tvoja mama, iné ani nemôžu byť.“

„Šaty pre Sarah sú už hotové,“ povedala a na chvíľu sa odmlčala. Zadávala som sa na jemné odtiene záhradných ruží. Táto farba by bola perfektná, pomyslela som si, len či budú kvitnúť aj v septembri. Musím sa opýtať Mary. Kathleen ma opäť vytrhla zo zamyslenia.

„Ako to, že som posledná?“

„Prepáč, čo si povedala?“ Za tú chvíľu, čo som sa sústredila na kvety, som úplne stratila niť rozhovoru.

„Ako to, že som posledná?“ zopakovala otázku. „Sarah má už šaty hotové a moje mama ledva začala.“

Zadávala som sa do jej rozhorčenej tváričky. Bolo vidieť, že ju to naozaj trápi.

„No...“ zahabkala som a horúčkovo vymýšľala nejaké prijateľné vysvetlenie. „Šaty budeš mať ušité, ani sa nenazdáš. Tvoja mama je veľmi šikovná a šije rýchlo ako blesk. Ušiť šaty je pre ňu hračka – dokonca aj také parádne, aké sa chystá urobiť tebe. Hotové budú dlho pred tým, než príde september. A dlho pred tým, než dokončím svoje. Takže posledné nebudú tvoje, ale moje.“

Nespúšťala zo mňa oči, no zdalo sa, že ju moje posledné slová upokojili. A potom si potichučky vzdychla od úľavy.

„Ty si naozaj veľmi šuchtavá. Som rada, že mame to ide rýchlejšie,“ prikývla vážne a vzápätí sa jej myšlienky rozbehli iným smerom.

„Prečo mama chystá šaty tak rýchlo?“

„Myslíš, prečo ich chce ušiť tak skoro? Nuž preto, lebo chce stihnúť kopu iných vecí a šaty môže ušiť vopred.“

„Aké veci musí stihnúť?“

„Vzala si na starosť svadobnú hostinu. A chce mať dosť času, aby sa stihla pripraviť na príchod tvojej babičky a deda. Naplánovala v dome kadejaké úpravy a veľké upratovanie...“

Musela som myslieť na to, koľko práce má Mary s mojou blížiacou sa svadbou, a zaplavil ma príval lásky. Nebol dôvod, aby sa kvôli mne takto naháňala, ale trvala na svojom. Koniec koncov toto bude prvý raz, čo u seba doma privíta manželových rodičov, a všetko chcela mať v absolútnom poriadku.

„Stará mama je putikárka?“ vážne sa opýtala Kathleen.

„Puntičkárka?“ usmiala som sa, no nesnažila som sa neterke vysvetliť, že slovo skomolila. „Áno aj nie. Má rada pekné veci a ako domáca pani sa veľmi snaží, aby bolo všetko tip-top. Ale druhých ľudí nikdy nesúdi podľa pravidiel, ktoré dodržiava ona.“

„Čo to znamená?“

„Znamená to, že starká berie ľudí takých, akí sú. Nežiada, aby bol každý dokonalý alebo aby býval v perfektne vyupratovanom dome.“

„Takže so starkou bude zábava,“ nadchla sa Kathleen.

Oči sa mi zarosili a v hrdle mi narástla hrča. „Určite,“ preglgla som. „Bude to nádherné.“

Len to bolo ešte veľmi ďaleko. Naši mali doraziť do Calgary až tesne pred svadbou a teraz bola len polovica júla.

„Nechceš ísť na hojdačku?“ opýtala som sa netere, aby som sa odpútala od myšlienok, ktoré ma rozčítali.

Usmiala sa na mňa, čo som brala ako áno. Kathleen hojdačky milovala.

„Ktorú si vyberieš? Tú malú, čo visí na strome, alebo hojdačku na verande?“ opýtala som sa.

„Na verande,“ rozhodla sa bez váhania. „Na tej môžeš sedieť vedľa.“

Usadili sme sa a pohybom tiel rozhojdali hojdačku. Kathleen sa ku mne pritúlila, vytiahla úbohú bábiku spod pazuchy a vzala ju do náručia. A vtedy som si uvedomila, čo je vo veci – moja malá neter sa cítila zanedbávaná, chýbala jej pozornosť. Ja som mala plnú hlavu blížiacej sa svadby, aj Mary bola zaneprázdnená prípravami a deti sme podvedome obidve odsunuli bokom. Odteraz budem pozornejšia, slúbila som si. Pritiahla som si Kathleen k sebe a pevne ju objala. Dlho sme vedľa seba sedeli mlčky, len sme sa hojdali. Myslela som na ostatné deti. Sú aj ony vystresované zhomom v dome?

„Kde je Sarah?“ opýtala som sa netere.

„Išla k Molly. Mollina mama im dovolila ušiť niečo pre bábiky z látky, čo zostala zo Sariných nových šiat.“

Mollina mama si zaslúži pochvalu, pomyslela som si, ale nie div, že Kathleen sa motá po dome a cíti sa odstrčená.

„A William je kde?“

„Ocko ho vzal do obchodu. Bude mu pomáhať ukladať tovar na police a ešte za to dostane peniaze.“ Kathleen sa pomrivila, zdvihla hlavu a pozrela na mňa. Na tvári sa jej zračila závišť. „William si namýšľa, že je veľký,“ dodala